

ærede Drbsfører fremhævede, at en saadan Færdighed var kun bevidnet med Hensyn til de to af Ansøgerne, nemlig dem, der findes opførte under Nr. 13 og 14, saa tilstaaer jeg, at jeg har gennemlæst hvad der vedkommer Nr. 13, baade førend han yttrede sig og efterat han yttrede sig; men jeg har ikke kunnet finde noget Saadant; det gjælder, saavidt jeg kan skjønne, kun med Hensyn til Nr. 14.

Jeg kjender flere af disse Ansøgere personligt, og veed for mit Vedkommende, at flere af dem ikke alene bestode Færdighed i det danske Sprog, men ogsaa bruge det ubelukkende i deres Familiefreds; det samme er maaskee Tilfældet med flere af de ærede Rigsdagsmænd, at enhver kjender En eller Anden, men kjender dem dog ikke alle, ligesaa lidet som jeg. Jeg skal tillade mig noget nærmere at dvæle ved en eneste af Ansøgerne, ved den, som jeg kjender nærmest af samtlige Ansøgere, for at paavise hvad jeg favner i de Meddelelser, som ere givne. Det er ved Nr. 6 paa det andet Udskaf, ved Kammerraad Buttferden, at jeg, som sagt, skal tillade mig at dvæle et Dieblif. Det er om ham godtgjort, at han eier temmelig betydelige Bygninger, at han eier en heel Deel Jord osv.; jeg veed, at det var Noget, som i gamle Dage havde Betydning med Hensyn til at erholde Indfødsret, men det skulde gjøre mig ondt, om den Anskuelse vedblev, at dette enten skulde være nødvendigt eller kunde bidrage det Mindste til Indfødsrettens Erhvervelse. Mig er det klart, at der kunde være en Mand, som hverken eiede Hus eller Jord, som ikke eiede Andet end sit Sværd eller sin Pen, og som vi dog maatte være glade ved at give den Indfødsret, som han attraaede. Det er dernæst godtgjort om ham, at han i en lang Række af Aar har bestyret en heel Deel Embeder, og dette er allerede en Deel mere; det er dernæst godtgjort om ham, at han er en Mand, som fortjener den Ham af hans Medborgere i høi Grad ydede Agtelse og Tillid, og dette er noget grumme Meget. Jeg for mit Vedkommende kan ikke Andet end bevidne, at ogsaa efter min Anskuelse fortjener han i høi Grad den Agtelse og Tillid, som vises ham. Havde han for et Aars Tid siden eller noget mere været i Besiddelse af Indføds-

retten, er det ikke urimeligt, at han havde indtaget den Plads, som jeg for Diebliffet har den Ære at beklæde; dog, hvis han havde havt denne Indfødsret, er det i høieste Grad rimeligt, at han ved hele Valgfredsens Tillid var givet Plads i Landstinget. Derimod er det ikke om ham bevidnet, at han enten er i Besiddelse af Færdighed i det danske Sprog eller at han bruger det danske Sprog i sin Familiefreds, og jeg tilstaaer for mit Vedkommende, at, hvis jeg ikke vidste, at det var Tilfældet, saa vilde for mit Vedkommende samtlige de øvrige i høi Grad hadrende Uttringer ikke være tilstrækkelige til, at jeg med fuld Overbeviisning kunde stemme for, at Indfødsretten blev ham tildeelt. Mig er det klart, at en Mand, som har tilbragt en lang Arrække i Danmark, kun kan gjøre Fordring paa Indfødsret, naar han har viist den Agtelse for det Folks Modersmaal, hvis Indfødsret han attraaer, at han har tilegnet sig dette Modersmaal og tilegnet sig det saaledes, at han har det i sin Magt. Det er imidlertid Tilfældet med denne Mand, at han desuden, hvad der heller ikke er oplyst her i Lovudkastet, har i hele nærværende Krig baade ved personlig Dpoffrelse og ved personlig Dpfordring lagt et saa danst Sindelag for Dagen, at vi maatte glæde os over, hvis enhver danst Mand havde viist et lignende. Da der ikke er oplyst noget Saadant om ham, har jeg meget let ved at begribe, at det Samme kan være Tilfældet med en stor Deel af og maaskee med alle de øvrige Ansøgere, uden at noget lignende i fjerneste Maade er anført om dem. Der er kun et Par af dem, om hvis danske Sind der er vidnet, og der er, saavidt jeg har kunnet see, kun en Eneste, hvorefter det udtrykkeligen er sagt, og det er, som jeg før sagde, om Nr. 14, at han taler og skriver det danske Sprog correct og bruger det i sin Familiefreds. Dette Vidnesbyrd er meddeelt ham af en Mand, som har Sæde her i Thinget, som maaskee ved de Forhandlinger, som fandt Sted i Foraaret, om det dengang fremlagte Udskaf om Meddelelse af Indfødsret, er bleven opmærksom paa det Unfskelige og Sømmelige i, at en saadan Besidnelse meddeles, og det skulde i høi Grad have glædet mig, om den